

Granule a supergranule

Sluneční povrch je pokryt **granulací** - bublinami horkého plynu, který vyvěrá na povrch [rychlostí](#) zhruba $1\text{ km}\cdot\text{s}^{-1}$. Mezi nimi se objevují přibližně stejně rychle klesající proudy chladnějšího plynu. Průměr granulí je řádově tisíce kilometrů. **Granulace** je vyvolána stejným efektem, který uvádí do [pohybu](#) např. vařící se vodu, [vzduch](#) nad ohřátou asfaltovou silnicí, ... Granule vznikají a zanikají v řádu několika minut.

Kromě granulace, která je viditelná v bílém světle, existuje ještě **supergranulace**, která je vidět pouze v některých spektrálních čarách. Jedná o zrnění povrchu vyvolané značnými teplotními rozdíly v hlubších vrstvách [Slunce](#). Supergranule mají průměr asi 30krát větší než granule a přežívají v průměru jeden den. Pohyby v supergranulaci mají velikosti rychlostí řádově $500\text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$ a jsou převážně horizontální.

Granule a supergranule mají svůj původ také v [magnetickém poli](#) Slunce.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); Jaroslav Reichl, Martin Všeticka

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.